



ת"פ 1870/04/16 - עופר אגם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 1870-04-16 מדינת ישראל נ' אגם (עצור בפיקוח)

בפני	כבוד השופט דניאל טפרברג
מבקש	עופר אגם (עצור בפיקוח)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני עתירה לגילוי ראייה חסויה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות (נוסח משולב) התשל"א - 1971. (להלן - פקודת הראיות). העותר מבקש לגלות את אופיו הכללי של החומר החסוי ואת תוכנו.

הבקשה הוגשה בשל כך שביום 20.5.16 הוצאה תעודת חיסיון על ידי השר לבטחון הפנים מטעמי אינטרס ציבורי חשוב. כעולה מהאמור בה, תעודת החיסיון הוצאה, שכן גילוי המידע או מסירתו עלולים לחשוף שיטות עבודה ודרכי פעולה של המשטרה ולפגוע ביעילות פעולותיה.

המחלוקת בין הצדדים, בשלב זה, נוגעת למותב אשר ידון בבקשה, כאשר במסגרת העתירה מבקש הנאשם להעביר את הדיון למותב שאינו דן בתיק העיקרי, וזאת בשל כך שמותב זה טרם החל לדון בתיק ואף טרם קיבל תשובה לכתב האישום.

ביום 19.6.16 התקיים דיון במעמד הצדדים וביהמ"ש הורה למשיבה להגיש תגובתה לבקשה להעברת הבקשה למותב אחר, כאשר נקבע שאם המשיבה תחשוב שהעתירה תידון בכל זאת בפני מותב זה, כי אז תוגש תגובתה לגופו של עניין בתוך 7 ימים לאחר מכן ויקבע דיון במעמד הצדדים. עוד נקבע, כי אם תהיה הסכמה להעברת ההליך בפני מותב אחר, כי אז ההחלטה באשר להמשך ההליך תתקיים בפני המותב שידון בבקשה.

עמדת המשיבה לבקשה היא שסעיף 45 לפקודת הראיות מורה כי בית המשפט הדן בתיק ידון בבקשה לגילוי ראייה חסויה, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה. לשיטת המשיבה המחוקק הבחין בין דיון בעתירה להסרת חיסיון מטעמי בטחון המדינה לבין הסרת חיסיון מטעמי אינטרס הציבור. בסוג הראשון של המקרים ידון שופט של ביהמ"ש העליון, שהוא אינו



אותו שופט הדן בעתירה, כאשר בדיון להסרת חיסיון לטובת הציבור דן אותו שופט הדן בתיק, מה גם שהמחוקק לא קבע במפורש שהדיון יהיה בפני מותב אחר, כפי שקבע לגבי הסרת חיסיון לטובת המדינה.

המשיבה צרפה אסמכתאות התומכות בעמדתה ואילו המבקש הסתמך על ב"ש 838/84 מנחם ליבני ואח' נ' מ"י (21.10.84), שעניינו חיסיון לטובת המדינה. המבקש טען, כי הגם שהדברים נאמרו בהקשר של הסרת חיסיון לטובת בטחון המדינה ע"פ סעיף 44 לפקודת הראיות, הם יפים מקל וחומר גם לסעיף 45 לפקודת הראיות.

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובאסמכתאות שצורפו, נראית לי עמדת המשיבה על פני עמדת המבקש.

סעיף 45 שעניינו "חיסיון לטובת הציבור" קובע, כי אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראייה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדן בדבר, על פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראייה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא לגלותה.

אין בידי לקבל את הפירוש לו טוען המבקש באשר לסעיף 45 לפקודת הראיות, שעה שסעיף זה מורה כי שאלת החיסיון לטובת הציבור תידון בפני "בית המשפט הדן בדבר": ראה בעניין זה ת"פ (י-ם) 421/09 מ"י נ' בר מוחה (11.4.10) והאסמכתאות שם בסעיף 3.

בבש"פ 6883/15 פלוני נ' מ"י (7.12.15) מפי כב' השופט עמית:

"...בכך הבדיל מחוקק המשנה את הבקשה לעיון בתחקיר, מעתירה לגילוי ראייה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות (שכותרתו "חיסיון לטובת הציבור"), עתירה שעל דרך הכלל נדונה בפני המותב הדן בתיק העיקרי (להבחנה בין מסלול הדיון לפי סעיף 74 לחסד"פ לבין מסלול הדיון בעתירה לגילוי ראייה לפי סעיפים 44-46 לפקודת הראיות ראו החלטתי בבש"פ 198/10 אלהואשלה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (3.2.2010)..."

... הפרקטיקה המקובלת היא כי עתירה לגילוי ראייה במהלך בירור תיק פלילי נדונה בפני המותב הדן בתיק העיקרי. לטעמי, פרקטיקה זו משקפת גם את המשפט הרצוי, מאחר שבמצב הדברים הרגיל, המותב הדן בתיק העיקרי, הוא הפורום המתאים לבחינת העתירה החסויה, על רקע מיקומה של הראייה בשדה המריבה בין הצדדים ולאחר שבקעת המחלוקת נגלתה לעיני המותב הדן בתיק (בש"פ 6392/97 בלביס נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(5) 176, 181 (1997) והאסמכתאות שם)"]

המסקנה היא, כי העתירה לגילוי ראייה תידון בפני.

בדיון בקבוע היום לצורך מתן תשובה לכתב האישום, ידון ביהמ"ש בתחילה בעתירה להסרת החיסיון.

ניתנה היום, כ"ג סיוון תשע"ו, 29 יוני 2016, בהעדר הצדדים.

